

derne, at vi lægge denne Skat paa de Artikler, som ere nødvendige for de bedre stillede i Samfundet. De fattigere faa jo netop derved Midlerne til at skaffe sig noget af det, vi andre kalde Luksus. Jeg antager, denne Argumentation vil kunne forstaaes af det ærede Medlem og af det ærede Medlems Meningsfæller i Esbjergkredsen. Om den kan forstaaes helt ud i det vestlige Opland, som det ærede Medlem omtalte forleden, skal jeg ikke kunne sige, men i hvert Fald alle Vegne, hvor man kan forstaae en nogenlunde rimelig Argumentation.

Det ærede Medlem ankede ogsaa over, at jeg i Betænkningen havde anført som en Grund mere for Vinbeskatningen, at vi havde Skat paa den billigere Spiritus. Jeg ser ikke rettere, end at den Begrundelse kan man meget godt bruge. Jeg har ikke begrundet Stempelskatten ud fra den Omstændighed, at vi havde Skat paa Brændevin og paa Øl, men jeg har anført, at naar de daarligst stillede, de, der, naar det gælder Drikkevarer, maa nøjes med den Art Luksusvarer, der i Almindelighed kaldes Brændevin, Bajerskøl o. l., ved en saadan Luksusskat, der udredes ved Beskatning paa disse Artikler, udrede noget som 9 Mill. Kr., kan det forsvares, at man lægger 4 Mill. Kr. paa de bedre stillede i Samfundet.

Jeg skal indskrænke mig hertil og kun fraraade at stemme for noget af de Forslag til Beslutning, der ligge for os.

Birek: Den højtærede Minister var i sit Tilsvær til os meget højt oppe. Jeg antager, at det ikke blot var, fordi han kæmpede for sin Arne og sit Hjem — her i Ordets overførte Forstand —, men ogsaa, fordi han er saa vant til under denne Tolddebat at have med sine kære Venner, Rebellerne, at gøre, særlig med det ærede Medlem for Sakskøbing (Rørdam), som han har studeret saa nøje, at han nu en Gang var kommen ind paa det meget vrede Tonefald, og saa skulde det ogsaa gaa ud over Højre, der dog ellers, i hvert Fald i Aar, har været nogenlunde fri for Ministerens „Elskværdighed“.

Den ærede Minister undrede sig over Højres Stilling her i Forbindelse med Rebellerne. Jeg kan kun sige Ministeren, at da der ikke her er nogen politisk Haupt- und Staatsaktion, er denne Forbindelse uendelig tilfældig. Naar det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) og jeg ere mødtes i denne Sag f. Eks., er det ikke som radikale og

Højre, men det beror paa den Omstændighed, at vi begge have den Ære at repræsentere København og at være naturlige Talsmænd for Interesser paa dette Punkt. Politik vil der absolut ikke ligge deri, og i det Øjeblik, der ikke er det, og de næringsdrivende ikke have direkte Repræsentanter her inde for sig selv, vil det være ret naturligt, at det er os, der ere villige til at tale deres Sag, uden Hensyn til, hvilken politisk Stand vi tilhøre. Den ærede Minister var meget vred over Vinhandlerernes Argumenter. Ja, jeg vil tilstaa, at der er nogle af disse Argumenter, som Vinhandlerne have brugt, der lide af den samme Fejl, som ofte begaas af Folk, der ikke ere trænede i Argumentation, idet de beviser for meget og derfor skyde over Maalet. Men de allerfleste af de Argumenter, Vinhandlerne have brugt, ere tilstrækkelige til at slaa Loven ned. At de have anført flere Argumenter end strengt nødvendigt, er ganske vist uheldigt, men det rokker ikke ved deres Hovedargumenter, som ere de samme, som jeg her i Salen har hatt Lejlighed til at fremføre.

Den ærede Minister taler om Ølbryggerierne og om, at vi ere paavirkede af Vinhandlerne. Jeg vil dertil kun sige, at denne Paavirkning er i alt Fald hverken af politisk eller økonomisk Natur; jeg antager, at der f. Eks. i min Valgkreds ikke er mere end to Vinhandlere, og for saa vidt jeg staar i noget Forhold til dem, er det et saadant, at de vilde stemme paa mig, selv om jeg gik imod deres Ønske. Det kan man ikke anføre imod os. Det er en stor og talrig Stand, som omfatter henved 20,000 Mennesker — og langt flere naar vi tage Forbrugsforeningerne med —, der kunne komme ind under denne Lov. Det er en tilstrækkelig stor Stand til, at der tages Hensyn til nogle af dens Krav. Den ærede Minister sammenligner en Kontrol med Vinhandlerne med en Kontrol med Ølbryggerierne. Jeg maa ganske ærlig sige, at det er en Sammenligning, som den ærede Minister ikke har Lov til at bruge. Først og fremmest af den Grund, at for Ølbryggerierne, der nu en Gang, fordi de ere saa store og drives som Aktieselskaber, have et gennemført Bogholderi og have en indbyrdes gennemført Kontrol, vil det ikke virke generende. Naar der er Tale om Bryggerierne, kan der kun nævnes relativt faa, men paa den anden Side staar der en Skare, som er tilstrækkelig til at befolke en hel By, og derfor kan man ikke sammenligne Vanskeligheden i de to Tilfælde. Naar endelig